

ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದಷ್ಟೂ ನಾವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮೀಪರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಹಿತ- ಈ ಎರಡು ಆದರ್ಶಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯಂವೆಂದರೆ ಜನಸಮೂಹ ಬೇಕೆ? ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯಂ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಹುದು?

ಸತ್ಯಂವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು: ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ, ಸತ್ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಸಂಗ, ಸದ್ಭಾವನೆಗಳ ಸಂಗ, ಮತ್ತು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂಗ. ಸಜ್ಜನರು ಎಂದರೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರು. ಇಂಥವರ ಸಂಗ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅವರ ಸಚ್ಚಿಂತನೆ ಅವರ ಸುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸತ್ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಿನ ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕಾರಿ.

ಸತ್ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದರೆ, ಭಗವಂತನ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ, ಅವನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮೂಲಕ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ಯಂವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಸದ್ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ಯಂವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿ ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಎಲ್ಲರ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕವೂ ಉತ್ತಮ ಸತ್ಯಂವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೋಷವನ್ನೇ ನೋಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ದುಷ್ಟ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವೂ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನೋಯಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಬದಲು ಇತರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಇತರರ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಹಿತವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಂವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂಗ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಸಚ್ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಸತ್ ಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯಂದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಏಕಾಂತವೂ ಒಂದು ಸತ್ಯಂವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮೈಸೂರು ಅವರವು)

ಪ್ರಹಸನ ಪ್ರಸಂಗ

ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಬೇಸತ್ತು. ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದರು, “ಏನಯ್ಯಾ, ಎಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀನು? ಇದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಅದೂ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಒಂಬತ್ತನೇ ಸಲ! ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಕಳ್ಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ, “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮಗೆ ಬಡ್ತಿ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆಯಲ್ಲ!”

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮೆದುಳುಗಳನ್ನು ಶೀಷೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಅಮೆರಿಕನ್ನನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ, ಜಪಾನಿಯನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ, ಚೀನೀಯರ ಮೆದುಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಎಂದು ದರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದ ಮಾರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಶೀಷೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, “ಇದು ಗಾಂಪನ ಮೆದುಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

ಬೆಲೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು ಹೆಪ್ಪಾರಿದ, “ಒಂದು ಲಕ್ಷವೇ! ಅದೇನಪ್ಪ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿಶೇಷ?” ಮಾರುವವ ಹೇಳಿದ, “ಸಾರ್, ಇದು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಮಾಲು.”

ಹುದ್ದೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿತ್ತು: “ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ, ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ - ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾನ ಅಂಶ ಯಾವುದು?” ಈ ಭೂಪ ಉತ್ತರ ಬರೆದ, “ಅವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಜಾದಿನಗಳಂದು ಜನಿಸಿದರು!”

ಸೈನಿಕ : ಸರ್, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದಾರೆ! ನಾವು ಸತ್ತೆವು!

ಮೇಜರ್ (ಗಾಂಪ): ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಯಾವ ಕಡೆ ಬೇಕಾದರೂ ದಾಳಿ ನಡೆಸಬಹುದು!

